

Оуставъ ѿ Валтіри, какъ должно есть
глаголати во все лѣто, ѿ недѣли
антіпасхи, ꙗже есть Фωмина, и до
ѿданія воздвѣженія честнаго и жи-
вотворящаго крѣта Гдѣна. Начинаемъ
стихологисати Валтірь сице:

Въ свѣотѣ свѣтлыа недѣли вѣчера, глаголемъ
а-ю каѣсмъ: Блаженъ мѣжъ: Въ недѣлю на оу-
трени, каѣсмъ б-ю, г-ю: а зѣ. каѣсмъ въ сію
недѣлю не глаголемъ, занѣже поѣтса полѵелѣй.
Въ прочіа же воскресныа дни, егда не поѣтса
полѵелѣй, на оутрени глаголемъ каѣсмъ зѣ, съ
тропарі еѣ.

ѿше же прилѣчитса въ недѣлю празникъ
гдѣскій, или Богородицы, или празднемаго свѣ-
таго, по двѣ каѣсмахъ полѵелѣй, и по величѣ-
ніи не пѣвше Слава и нынѣ, и ѿллиѣѣа, поѣмъ
тропарі: ѿггелскій соборъ: И по вкѣтѣніи сѣдал-
ны праздника, или свѣтаго. Въ недѣлю вѣчера
во весь годъ никогдѣже глаголетса Валтірь. ѿше
ли же прилѣчитса празнество, тогда поѣмъ Бла-
женъ мѣжъ, а-и ѿнтіфѣнъ. Въ понедѣлникъ на
оутре-